

Entreprenøren end Fisserne tilgode. Det er ikke vor Mening at laste, vi ville tværtimod gjerne prise en saadan Foretagelsesaaend; men det maa ogsaa indrømmes, at den kan frekomme under Omstændigheder, møde Kjendsgjerninger i det Bestaaende, som gjør det nødvendigt at sætte Grænser for den efter Samfundsvællets Fordringer. Det er da her netop den fattige Mand, som trænger haardest til Støtte, hvis Livsstilling vil vinde større Sikkerhed, naar man fjærner Marsagerne til at fremkalde Brødløshed, det er Smaafisserne, som Udvalget ved denne Foranstaltning har søgt at komme til Hjælp; og da dette Anliggende, saaledes betragtet, maa være af stor Interesse for Kommunerne, saa ville disse ogsaa finde deres Regning ved, at der tillægges dem Medvirkning ved en saadan Ordning af Fjordforholdene, at den derboende Fisserstand ikke mere end nødvendigt skal være udsat for at maatte ty til Fattigforsørgelsen.

Naar vi nu have al Grund til at antage, at Fjordenes Spærring, saaledes som den i det hele 4de Kapitel er foreslaaet, vil blive det virksomste af alle Midler til det derved nu forfaldne Fisseris Oprensning og Bevåring, saa kunne vi ikke paa nogen Maade finde, at der er noget Unaturligt i den deraf følgende Udelukkelse af Andre, end de Omboende, fra Fisseriet i dem. Heller ikke kan denne Foranstaltning siges at være noget Ny; thi vi have i Limfjordslovgivningen ligefrem et Analogon til den. Allerede Chr. V. D. R. 5—10—46 udelukker alle Andre fra Pulsvaad-fisseriet, end „Kongens Underfaatter, som bo ved Limfjorden“; Frdm. 15. Decbr. 1750 gik endog videre og indskrænkede dette Fisseri paa Limfjorden til Harboøre og Agger Sognes Beboere, men Frdm. 22. Juni 1761 satte Lovens 5—10—46 igjen i Kraft. Der maa fremdeles ogsaa tages behørigt Hensyn til de smaa Forhold her i Landet, som ikke taale Sammenligning med de større Landes, samt at vore Fjorde ofte have Karakteren af Indsøer, hvor Eiendomsretten er raadende; det synes derfor ganske naturligt, at de danne Overgangen til de øvrige Dele af Østerritoriet med det der tilladte friere Fisseri, og at der tillægges de kommunale Myndigheder nogen Indflydelse paa Fjordenes Retshold. — Betragt vi nu den Stabe, som tilføjes Fremmede — det være tilladt at benævne Beboerne af andre Kommuner end de tilstødende saa — da kan den ej maale sig med den, der overgaar Smaafisserne ved Indrømmelsen af den ubundne Frihed; thi hine have dog Plads nok tilbage til at udfolde deres Virksomhed under Rysterne, hvorimod disse med deres mindre Baade ere nødt til at holde sig paa de roligere Bænde. —

Foraaavdit det endelig maatte synes inkonsekvent, at der indrømmes Limfjordens Omboende, indtil 2 Miles Afstand fra Fjordbredderne, Afgang til Fisseriet der, medens Fisseriet paa de øvrige Fjorde kun tilstaaes Beboerne af de tilgrænsende nærmeste Kommuner, skal det bemærkes, at disse i Almindelighed strække sig langt og ofte over 1 Mil ind i Landet, at der derhos, som paavist, er en stor Forskjel mellem Bestaffenheden af Limfjorden og de øvrige Fjorde, og at der endelig ved den forskiøante findes Sædvaner, vedtagne fra umindelig Tid, som Udvalget ikke vilde tilføjesætte; jvfr. hvad medunderskrevne Noersgaard har anført, Udvalgets Prot. S. 38. —

For at Kontrollen kan optræde med Eftertryk mod Overtrædere, maa Udvalget anse det nødvendigt, at der her gives det samme kraftige Retsmiddel som for de i Lovforslagets § 18, jvfr. § 2 omhandlede Tilfælde. —

§ 46. Udvalget har i det Foregaaende paa flere Steder havt Lejlighed til at omtale og beskrive de forskjellige Malevaad, som ere komne i Brug her i Landet, og det er eftervist, at 1) Drivevaadene, eller de saakaldte Bundslæbevaad, til hvis Dragning hører et Fartøj, saavel i Indretning som Brugsmaade ere forskellige fra 2) alle de øvrige Malevaad, — der drages ved Haand- eller Hældent Hæstkraft —, som i Tilredningen ere ens, men desto mere afvige fra hverandre i Henseende til Størrelse og Brugsmaade; disse Sidste kunne inddeles efter Brugene i a. dem, der drages til et fast Punkt, Land, Grund eller Baad for Anker, og b. dem, der optages omtrent paa samme Sted, hvor de ere udgivne, derved, at Baad drages tværs ind mod dem. I Lovforslagets § 7 ere Drivevaadene udelukkede fra det danske Østerritorium; i § 14 tillades uden for en Afstand af 300 Favne fra Land udfor de aabne Ryster Brugene af de under 2. b. nævnte Baad, og ved §§ 33—35 tillades de samme paa Limfjorden udenfor de i § 34 foreslaaede „laafede Bænde“. Retten til at drive Fisseri med Malevaad heri Landet vil altsaa herved være ophævet for ethvert Baad, der drages henover Bunden, og knyttet til den Betingelse, at Baad drages til det stillestaende Baad; men ogsaa en saadan Brug af Malevaadene har Udvalget i nærværende § 46 foreslaaet ophævet for de under Kap. 4 indbefattede Fjorde og lignende Bænde. Det her udtalte Forbud er almindeligt, gjældende mod Malevaad overhovedet. Vi formene under Drøftelsen af §§ 7, 14 og 33—35 tilstræffelig at have begrundet vore der stillede Forslag, og ved at henvise til de derhenhørende Undersøgelser samt hvad der er bemærket ved den foregaaende § 45, kunne vi anse en udførligere Begrundelse af hvad der har bestemt os til at foreslaa et almindeligt Forbud her, som overflødig. Udvalget er eenstemmig kommet til denne Beslutning, og naar eftersees vor Protokol S. 4, 2den Sp. til 6; S. 7, 2. Sp. til 15; S. 16—20; S. 22, 2. Sp. til 23; S. 29; S. 34; S. 37;